

Drejøkvindernes pris.

(En Drejøbryllupsviser fra 1926. - De 2 sidste vers er tilføjet 1980 og 1998.)

1.

Et sagn fortæller – På Odins ø

Der levede engang en jätte

Som ville tværs over Østersø

af sten og jord en dæmning sætte.

Han sopped` gennem vandet med en sæk
ved Bag`nkop fik den fyldte sæk – en læk
da faldt i sø – ø efter ø

og midt iblandt dem alle – *Drejø*.

2.

I bølgebrus – hyllet ind i tang

lå Drejø yndefuldt og vugged`.

Mens tiden rulled` og vinden sang

og bølgerne langs kysten klukked`.

Tit vilde vikinger til øen kom
for Drejø-pigerne de syntes om
og tog dem med – så langt af led

Se, det var skik i gamle dage.

3.

Med vilde vikinger er det slut

en saga fra de svundne dage.

I Drejø-kvinder er nemlig krudt

de la` sig ej så let betage.

Men hjem hun vender helt i tidens ånd
hun kues ej – og lægges ej i bånd
thi kæmpe vil hun - for sin ø.

Ja, nu er skikken vendt på Drejø.

4.

Lad vikingen drag` i ledning ud

De skjoldmøer har vi dog tilbage.

De er så smækre – så skøn` og prud

som i de grønne ungdomsdage.

Er pigen blid – så tag dog ikke fejl
for viljen er skam både stærk og stejl
og knokle kan hun – som en mand.

Se, det er kvinderne på Drejø.